

**ALGORITHMVS PROPOR-
TIONVM VNA CVM MONOCHORDI
GENERIS DYATONICI
COMPOSITIONE.**

Valentinus Eckius Philyropolitanus.
Tetrica frugalis cupiens documenta Mathesis
Adsis, nam reserant totius artis opes.
Euclides quidquid celebris, Boetius asper
Scripsere, exiguus continet iste liber,
Hinc tibi quadruiis si clausa est ianua optimi,
Non es prudentum dignus adire chorum.

**SI DII VOLVNT BINA VENENA
NON NOCEBUNT,**

MAGNIFICO AC GENEROSO DOMINO.

domino Cristophoro de nigromōte ac boskowytz.

domino in tribouia Henricus scriptoris Erphor-

dēsis liberaliū artiū baccalaureus .S.P.D.

Epius mecū cogitauī domine mag, quo nam pac-
to tuum animū tam nobilem tamq̄ ad plura disci-
plinarum genera deditissimū ad ipsam (que cunc-
tarum artium est certissima) mathematicam alli-
cerem Nullum haecenus idōz quo hoc facerem
se obtulit argumentum q̄ q̄ in primis huius enarrarem cōmodū
ac tuam mag, de hac redderem certiozem. Arithmetices, ingenio
magnā phænicēs cōsequuti sunt laudem. Qui satis musices (que
sonoz indicat racionem) demonstrat cum humana natura con-
uenienciam est nemo, cui conuenit ex ferocibus ac immitibus
restituere & efficere mansuetos. Geometria (post nili inundati-
onem per egiptios reperta) non minimā non nullis splendidissi-
mis urbibus cōtulit vtilitatem q̄ simul libertatem cū hostiū pre-
sidioz munitiōumq̄ deiectiōe custodierūt. Quis deniq̄ tam re-
tusi cordis tam temeraria frōte erit, qui audeat sine astroz cursus
pericia ecclesie rōane corrigere ac rēouare calēdariū Vt ergo tua
mag, (paternos si voluerit sequi mores nullū scienciarū pretere-
undo genus) habeat aliqualem quantum etas patitur de primis
duabus sciencijs noticiā, dignū duxi colligere ac verbis simplici-
bus describere pportionū (cū speciali algorithmo) ad musice ap-
plicationē Q, si tua mag, hec (vt non diffido) hilari vultu, obuiis-
q̄ manibus suscipiet, ppediem tractatū quendā de corporoz mē-
suratione quem continuo absoluam in lucem dabo Vale. Datū.
Cracouie. Anno domini millesimo quingentesimo decimo quart-
to Calendas decimo Iulias),

PRESENS LIBER IN DVOS DIVIDITVR TRACTATVS. IN PRIMO AGITVR DE DEFINITIONE AC DIVISIONE PROPORTIONIS PER, quinq; regulas cum cōmuni algorithmo In secūdo vero monochordi gñeris diatōfici docef de scriptio nec non diuisio.

SEQVITVR TRACTATVS PRIMVS.

Capitulum primum de proportionis definitione eiusq; diuisione cum quinq; canonibus.

Diuisio est numeri procreatio pportionabiliter se habētis ad vnitatem vt diuidendus ad diuisorem Est autem proportio duarū eiusdem generis quā titatū vnus ad alteram habitudo. quemadmodū 6 ad 3 est dupla 6 diuidendus 3 diuisor 2 quociens Omne id quod ad aliud refertur aut est equale aut inequale de primo nulla habēda est disputatio Inequale vero fit dupliciter Numer⁹ qui alium respicit vel est maior eo aut minor Si maior maioris appellatur inequalitatis Sicq; minor minoris. & differunt per prepositiōem sub vt 7 ad 3 est dupla sesquitercia. 3 ad. 7. ecōuerso subdupla sesquitercia. Quodlibet ex his in quinq; diuidit species que sunt. Multiplex. Superparticularis. Superpartiens. Multiplex superparticularis. & multiplex superpartiens De quib⁹ omnibus sequentes considerande sunt regule. Prima est Diuisio aliquo numero maiori per minorem & si in quociēte reperiuntur 2 est in multiplici & dicitur dupla. si 3 tripla sicq; de aliis Secunda regula Si I cum fractiōe vbi numeratur semper erit vnitās ceteretur superparticularis. cumq; denominator duarū fuerit vnitatū fit sesquialtera. sicq; trium sesquitercia ita & in ceteris Tercia regula Facta iterum aliqua diuisiōe si linea concava ostendit 1 & pro residuo non monadem sed duo tria aut quatuor causatur superpartiens vt 7 per 4 supertripartiens quartas Quarta regula Quociē-

te enim offendente plus q̄ unitatem & insuper pro relicto 1 est
 in multiplici superpartulari vt si referuntur 5 ad 2 dupla sesq̄al-
 tera Quinta regula & vltima manentibus autem 2 aut 3 fit varia
 tio in multiplicē superpartientem sicut 11 per 3 .triplex superbi-
 partiens tercias De his omnibus sequētes inspiciende sunt figure
 cum litterarū annotatione

	a	b	c	d	e	f	g	h	k
	1	2	3	4	5	6	7	8	9
b	ad	a		dupla.					
c	ad	a		tripla.					
d	ad	a		quadrupla.					
e	ad	a		quincupla.					In specie
f	ad	a		sexcupla					}multiplici.
g	ad	a		sepcupla.					
h	ad	a		octupla.					
k	ad	a		nonupla.					
c	ad	b		Sesquialtera	In superpartulari.				
d	ad	b		dupla	In multiplici.				
e	ad	b		dupla sesq̄altera	In multiplici superparticula				
f	ad	b		tripla	In multiplici.				
g	ad	b		tripla sesquialtera	In mul:superparticula:				
h	ad	b		quadrupla	In multiplici.				
k	ad	b		quadrupla sesq̄al:	In mul:superparticula				
d	ad	c		sesquitercia	In superpartulari.				
e	ad	c		superbipartiens tercias	In superpartiente.				
f	ad	c		dupla	In multiplici.				
g	ad	c		dupla sesquitercia	In mul:superparticula:				
h	ad	c		dupla superbipartiēs ter.	In mul:superparticula:				
k	ad	c		tripla	In multiplici.				
e	ad	d		sesquiq̄arta	In superpartulari.				
f	ad	d		sesquialtera	In superpartulari.				
g	ad	d		supertripartiens quartas	In superparticula				

h	ad	d	dupla In multiplici.
k	ad	d	dupla sesquiquarta In multi suparticulari
f	ad	e	sesquiquinta In superparticulari.
g	ad	e	superbipartiens quintas In superpartiete.
h	ad	e	supertripartiens quintas In superpartie.
k	ad	e	superquadriparciens quintas In suppartiete
g	ad	f	sesquisepta Insuperparticulari.
h	ad	f	sesquitercia In superparticulari.
k	ad	f	sesquialtera Insuperparticulari.
h	ad	g	sesquiseptima In superparticulari.
k	ad	g	superbiparciens septimas In superpartiete.
k	ad	h	sesquioctava In superparticulari.

¶Capitulum secundum de reductione proportionum in numeros minimos.

Nuenire hos numeros nihil aliud est q̄ eligere numerum per quem diuidatur tam diuidendus q̄ diuisor vt quociens ostendat duos alios pauciorum vnitatum surgentibus ambobus: & manebit proportiōis valor, & sicut se habent adinuicem numeratores sic & denominatores Exempli gracia 144 ad 12. minores numeri sunt 72 ad 6. 36 ad 3 & 12 ad 1 & stabūt tali ordine vt seq̄t

$$\frac{144}{12} \quad \frac{72}{6} \quad \frac{36}{3} \quad \frac{12}{1}$$

Corollarium nulla numerorum figuratio per quinq̄ est diuisibilis ita q̄ nihil remanet. In qua prima (que adextera senistrā versus computatur) non est 5 aut 0.

¶Notandū q̄ numerus primus & incompōsit⁹ preter se per nullum alium facta diuisione surgit deleturue. & ergo numeri cōtra se primi & incompōsiti perpetua persistunt immobilitate Exempli gracia. proportio 72 ad 59 stabit indissoluta 72 secundus & cōpositus per. 2. 3. 4. 6. 8. 9. 12. 18. & 36. diuiditur. 59 autem per nullum

nisi per se ipsum cum sit contrarius.

¶ Capidulum tertium de proportionum additione.

addere porportioem proportioni. est multiplicare fractionem per fractionem Propositis nunc duab⁹ porportionibus. multiplicetur superior numerus in superiorem. & inferior in inferiorem Exm. addendo sesquiterciam sicut 4 ad 3 ad sesquialteram vt 3. ad 2 sit dupla 2 ad 1. iuncto ergo diatesseron diapente sit diapa- son. sic & apud musicum quarta & quinta constituunt octauam Sesquialtera cum dupla facit triplā ita diapente id est quinta cū diapa- son id est octaua indicat duodecimam Dupla vero si iungi- tur sesquitercie generat duplā superbipartientē terciam Sequit̃ ex hoc quartam cum octaua ostendere vndecimam Dupla cum dupla sesquialtera quincuplam administrat pportionem Semi- tonium minus quod (vt postea videbitur) est in pportione sicut 256 ad 243. ad semitonium maius quod cōstat ex pportione 2187 ad 2048 sequitur sesquioctaua toni dans relationē Consimili nor- ma in singulis est agendum pportionibus tam musicalibns q̃ nō musicalibus Sequuntur exempla.

$\frac{4}{3}$ cum $\frac{3}{2}$ facit $\frac{2}{1}$	$\frac{3}{2}$ cum $\frac{2}{1}$ facit $\frac{3}{1}$
$\frac{3}{2}$ cum $\frac{4}{3}$ facit $\frac{8}{3}$	$\frac{2}{1}$ cum $\frac{5}{2}$ facit $\frac{5}{1}$
$\frac{256}{243}$ cum $\frac{2187}{2048}$ facit $\frac{9}{8}$	

¶ Capidulum quartum de pportionum subtractione.

St autem idem subtrahere in pportiōibus & diui- dere in minuciis vulgaribus Ponatur ergo ppor- tio subtrahenda ad dexterā. stabitq̃ alia in sinistra Nūeris taliter dispositis agat̃ multiplicatio in mo- dū crucis Is vero qui pducitur numerus ex duc- tione denominatoris subtrahende in numeratorem pportionis

ex qua talem optabam⁹ fieri subtractionem supremū occupabit lo
 cum Numerus ex multiplicatione numeratoris subtrahende in
 denōinatore alterius scribatur perpendiculariter Exempli gra
 cia Subtracta sesquioctava ex sesquitercia remāebit habitudo 32
 ad 27 Sic eciā dempto tono ex diatesserō .i. secunda perfecta
 ex quarta coaptatur tonus cum semitonio minori Sesquitercia
 ex dupla educit in residuo sesquialterā .i. ex diapason diatesserō
 pueniet diapente Semitonium minus(numeri patēt in additi
 one) ex maiori habetur coma differēcia minoris a maiori In
 uentio pportionum semitonij minoris maiorisq̄ erit talis Cūq̄
 omne tetrachordū generis diatonici numeratur ex duobus to
 nis & vno semī, minori Dytonus equidē vt eliciebatur via additi
 onis est in numeris sicut 81 ad 64 Hanc nunc surripiendo pporti
 onem ex sesquitercia absq̄ dubio est & constructa pportio nūe
 ri semitonij minoris, quod ex tono apparebit pportio semetonij
 maioris & hoc est quod volebamus Sequuntur exempla.

$\frac{4}{3}$	$\frac{9}{8}$	maenbit	$\frac{32}{27}$	$\frac{2}{1}$	$\frac{4}{3}$	mane,	$\frac{3}{2}$
$\frac{2187}{2048}$	$\frac{256}{243}$	mane,	$\frac{531441}{524288}$	$\frac{4}{3}$	$\frac{81}{64}$	mane,	$\frac{256}{243}$

¶Capitulum quintum de duplatione ac mediatione.

N duplatiōe nō aliter pcedat q̄ q̄ quilibet per se due
 tus reddat numerum quadratum &. hinc duo causati
 numeri ostendunt intentum vt bis diatesserō consti
 tuens 16 ad 9 In mediatione queratur radix quadra
 ta ex vtrisque Recipiatur exemplum in superiori datū
 cuius si queritur medium est sesquitercia,

Et hoc de algorithmo.

¶Sequuntur subtiles ppositiones ex libro braduardini cum nouis
 demonstrationibus arithmetice adiunctis.

¶Propositio prima.

Vibuscunq; duobus extremis datis . interposito medio cuius ad vtrunq; conuenit propria vel est aliqua pportio . erit proportio primi ad terciũ cõposita ex pportione primi ad secundum & pportione secundi ad terciũ Exempli gracia Sint tres numeri .30.15.5. pportio primi ad terciũ sexcupla . primi ad secundum dupla . secundi vero ad terciũ tripla . dupla & tripla vti in additione declarauimus colligũt sexcuplam.

¶ Propositio secunda.

Duobus vel quibuscunq; mediis interpositis duobus extremis pportio primi ad extremum pducitur ex pportione primi ad secundum & secundi ad terciũ & terciũ ad quartũ & sic deinceps vsq; ad extremũ Sint numeri tali ordine .48.24.6.3. primi ad extremũ est sedecupla . primi ad secundũ dupla . secundi ad terciũ quadrupla . terciũ ad quartũ dupla . dupla . quadrupla . & dupla sedecupla efficiunt pportionem.

¶ Propositio tertia.

Si fuerit pporcio primi ad secundum vt secundi ad terciũ . erit pportio primi ad terciũ precise dupla ad pportionem primi ad secundum Sint tres numeri .18.12.8. pportio primi ad secundum est emiola . secundi similiter sesquialtera . pportio primi ad terciũ est dupla sesquiquarta . facta duplatione pportionis primi ad secundũ vel secundi ad terciũ fit dupla sesquiquarta qualis est pportio primi ad terciũ .

¶ Propositio quarta.

Si fuerint quatuor termini continue pportionales . pportio primi ad vltimum cuiuslibet alteri pportioni alicuius illoꝝ terminoꝝ ad proximũ sequentem est tripla . si quinq; quadrupla . & sic in infinitum vno minus ita q; semper denominatio pportionis vnitate sit minor numero terminoꝝ Sint quatuor numeri .8.4.2.1. pportio primi ad quartũ est octupla . pportio autem primi ad

5
secundum est dupla sic & secundi ad tertium & tertij ad quartū
Posita pportione dupla per additionem ter pueniet octupla Ali
ud exemplum Sint quinq nūeri scilicet. 8. 1. 27. 9. 3. 1. pportio pri
mi ad quintū est sicut pportio primi ad secundū quingēs sūpta
hoc officio additiōis quēadmodū in capitulo tercio recitauim⁹.

¶ Propositio quinta.

Si fuerit primū maius q̄ duplum secundi. fueritq̄ secundū equa
liter duplum tertij. erit pportio primi ad tertium minor q̄ ppor
tio primi ad secundum duplata Sint numeri .6. 2. 1. primi ad se
cundum est tripla Secundi ad tertium est dupla. eritq̄ pportio
primi ad tertium scilicet sexcupla minor q̄ dupla primi ad secundū
quia primi ad secundum est tripla huius dupla est nonupla Dif
ferentia enim pportionis primi ad tertium a primi ad secundum
est sesquiquarta & hoc est intentum.

¶ Propositio sexta.

Si fuerit primum duplū secundi. fueritq̄ secundum maius q̄ du
plum tertij Tuuc pportio primi ad tertium minor erit q̄ pportio
secundi ad tertium hoc ostensiuē Sint tres numeri .18. 9. 3. ppor
tio primi ad secundum est dupla secundi ad tertium est tripla.
pportio secundi ad tertium duplata ostendit nonuplam. que ex
cedit pportionem primi ad tertium in sesquialtera.

¶ Propositio septima.

Si fuerit primum minus q̄ duplum secundi. fueritq̄ secundum
equaliter duplum tertij. erit pportio primi ad tertium maior q̄
dupla ad pportionem primi ad secundum Sint tres numeri scilicet
9. 8. 4. pportio primi ad secundum est minor dupla in sesqui
supersept. partiens nonas. proportio primi ad tertium est dupla
sesquiquarta que excedit pportiōem primi ad secundum duplatā
in sesqui sept. partiens nonas

¶ Propositio octaua.

Si fuerit primum duplum secundi. fueritq̄ secundū minus q̄ du

B

5
 plum terciū, erit pportio primi ad terciū maior q̄ dupla pportio
 secundi ad terciū Sint tres numeri. 18. 9. 6. pportio primi ad ter-
 cium scilicet tripla est maior q̄ secundi ad terciū duplata in ses-
 quitercia.

¶ Sequitur tractatus secundus de monochordi generis dyatōici
 constitutione.

¶ Capitulū primum de musices inventore
 & malleorū ad sonos applicatione.

Pythagoras sum mus apud grecos philosophus. so-
 norū pportiones experimento didicit Nam cū di-
 utus animo estuaret. ac diuersas disputatiōes in
 mente reuolueret. qua nam ratione firmiter cōso-
 nanciarum momenta reperiret. demum nutu fa-
 tali fabrorū officinas preteriens. ex varijs malleorū sonis vnā cō-
 cinenciam animaduertit. & cū quinq; essent mallei. primum ad
 quartum duplū inuenit pondere qui diapason cōsonanciā reso-
 nabat. eum ipsum vero ad secundum sesquitercium iudicauit &
 diatesseron tonabat Rursusq; idem ipse ad terciū cum esset ses-
 quialter diapente cōsonabat. Secundum vero & terciū. sesq-
 octauā retinere pportionem notauit & tonum sonantes Quin-
 tum vero quia cōsonabat reiecit Sit numerus malleorū
 eo ordine quo sequitur.

a	b	c	d
12	9	8	6

¶ Malleorum Applicatio.

a	ad	b	diatesseron.
a	ad	c	diapente.
a	ad	d	diapason.
b	ad	c	Tonus.
b	ad	d	diapente.
c	ad	d	diatesseron.

¶ Capitulū secundū de monochordi definitione.

Monochordū est instrumentū oblongū unam habens chordam per longū extensam secū- dum cōsonanciarū pportioes. in partes que chor- de siue voces dicunt diuisum. Sciendū ipsa mo- nochorda non habere vniformitatē quo ad chor- darū numerū Aliquī enim vt moderniores addūt fa ante Gama- ut. Sunt & aliī iungentes fa post eela Greci vero(vt testis est Bo- cius) incipiebāt in Are cui & appositum est Gamaut in quo est principii cōmunis scale aput omnes nostre etatis cātores in usu.

¶ Capitulū terciū de monachordi diuisione.

Incipiatur tabula tenuis lenigata ac ligni sonantis qualis in fidibus, psalterijs ceterisque instrumentis musicalibus habetur super quam chorde tendun- tur appellaturq; ab opificibus illoꝝ instrumento- rum tectum Sitq; huius latitudo pedis dimidijs lō- gitudo vero pedum quatuor per cuius mediū duc lineam rec- tam In eiusdem linee extremitatibus signanda sunt duo puncta. primū ad sinistram. aliud vero in dexteram ea tantū cōditione vt vtrumq; eorum a fine linee quem respicit distet duoz aut tri- um digitoꝝ spacio. puncta vero sic signata erūt loca in quib⁹ ma- gade siue hemispheria quib⁹ chorde tenduntur po nantur. punc- tum sinistram versus sit a eritq; versus dexteram b Significabitq; sic integra linea Gāaut. Restat ergo ex malleis pythagoricis cete- ras describēre diuisiōes que sunt Are hmi Cfaut Dsolre Elāi Ffaut Gsolreut. alamire. bfahmi. clolfaut. dlasolre. elami. ffaut. gsolreut. aalamire bbahmi cclolsa dcllasol eela extra manū. pportio linee Gamaut ad Are est sicut b ad c. diuidatur ergo Gamaut in por- tiones 9 & 8 ostēdūt Are. Gamaut ad hmi est pportio ta qual 81 ad 64. vel Are ad hmi pportio b ad c est ergo agendū ex Are pro hmi vers⁹ b sicut ex Gāaut p inuētiōe Are. Cfaut autē existēs q̄rta post Gamaut. pportio linee Gamaut ad Cfaut est sicut a ad b vel c ad d. in malleoꝝ applicatiōe Frangatur. Gamaut in partes quat

tuor tertia ex b dat Cfauc Quemadmodum diuiditur vnum te
 trachordum sic & omnia alia Incipiat quidem in Cfauc p Dfol
 re Elami Ffauc In Ffauc inchoando ad inueniendū Gfolreut ala
 mire bfa Ex Gfolreut pro hmi & cfolfauc. Ex cfolfauc p dlasolre.
 elami & ffauc. Ex ffauc pro gfolreut aalamire bbfa Ex gfolreut
 in acutis pro hmi cfolfa Ex cfolfa reperiūtur ddlaol eela & fa
 Ex his nunc tetrachordis diuisum est & totum instrumētum in
 genere dyatonico.

¶ Idem per tabulā ad hoc factā absoluere distinguatur linea Ga
 mauc in partes 90 Respiciedo in hanc tabulam immediate ap
 parebit numerus punctorum pro vna quaq; chorda. Ex empl
 gracia. cumputatis 80 a dextera versus sinistram locandū est Arc
 ita & in ceteris.

Gamauc	0	0	bfa	37	31	ccfolfa	16	7	
				64				8	
Arc	80	0	hmi	35	5	ddlaol	15		
				9					
Hmi	71	1	cfolfauc	33	3	eela	13	11	
		9		4				18	
Cfauc	67	1	dlaolre	30		fa	12	10	17
		2					13824		
Dfolre	60		elami	26	2				
				3					
Elami	53	1	ffauc	25	5				
		3		61					
Ffauc	50	1	gfolreut	22	1				
		8		2					
Gfolreut	45		aalamire	20					
alamire	40		bbfa	18	63				
				64					
			hmi	17	7				
				9					

¶ Semitonium minus inscribere. Diuidatur Gamauc primo in
 partes 2. illarum quelibet in 4. & deinde in 8. vltimo vero diuisa
 qualibet in 4. Reiectis 13. in Gamauc recipiendo principiū & pro

uenit fa post Gamaut Eadem operatione faciamus pro fa post Are in eo inchoando. ita in singulis tonorū interuallis Spacium inter mi & fa māebit indiuisum quia per se semitonij, docet modulationem.

¶ Alius modus Diuide lineā Gamaut in particulas octo. accepta vna iunctaq; linee a. b. versus sinistram habebis fa post Gamaut. posita octaua parte ipsius fa iam inuēti post ipsum apparebit iterū toni distantia. Incepto in hoc puncto frangat integra linea versus b in portioēs quattuor. prima a sinistra ostēdit fa post Gāa ut Deinde pcedat ex fa āte Gamaut eo ordie versus b p fa post Are. Pro fa post cfaut inchoandum est in fa post Gamaut Pro fa post Dsolre in fa post Are Sicq; de omnibus fa semper descēdendo in quartam ibiq; ascendendo in b cum diuisione in quatuor.

¶ Capstulum quartum de tonorū cognitione.

Onus (non eo modo vt superius sumebatur) est certa regula secundum quā ducimur in alicuius cantu⁹ regularis noticiā Et est duplex autētus videlicet & plagalis Sunt autē autentici quattuor de nūeris imparib⁹ vt. 1. 3. 5. 7. plagales vero de parib⁹. 2. 4. 6. 8

¶ Dicuntur autem Autentici, q; auctoritatem ascendendi maiorē habent ceteris. Plagales vero ideo, q; plus descendendi prioribus auctoritatem sibi vendicant.

¶ Tonus autem Autentic⁹, est attendendus penes supremam, & altioerem totius cantus notam. Plagalis vero, penes inferiorē seu infimam notam cantus totius dinoscitur.

¶ Autentici toni proprietas est q; licite ascendere potest, supra notam suam finalem per octauam, vsq; ad perfectioem suam. Si ultra ascenderit tunc secundum quosdā tonus irregularis dicitur precipue in cantu gregoriano. In cantu autem figurato, parū de irregularitate curamus, quū in Antiphōa. Alma redemptoris, vltra suam notā per nonam ascenditur, hoc tamē semel concessum est, & presertim in isto verbo. Tu que genuisti, &c.

71
 ¶ Sed tōus plagalis descendere licite potest per quartam aut per
 quintam, vt in isto Responorio. Collegerūt pontificcs, circa prin-
 cipium vbi cantus ille incipit in Desolre, & descendit ad quintā
 videlicet Gamaut. semel vero talis descensus cōceditur. Si vero
 descensus vltra quintam sepius accideret, tūc secundū aliquos cā-
 tus diceretur irregularis.

Sequitur figura ad cognoscendum cuiuscunq; toni exitū

	Sfoluaut est. 7. vel. 8. bfa hmi est. 5. vel. 6. tonorum, & hoc si in Alamire est. 2. vel. 4. (bfa hmi dicitur fa- gsolreut est. 1. vel. 2. Cfaut est. 7. vel. 8. tonorū, si in hmi dicit fa. Si vero mi, est quinti vel sexti. Csolfaut est. 5. vel. 6. tonorū, si in bfa bmi- bfa hmi est. 3. vel. 4. (dicitur mi. Alamire est. 1. vel. 2.
Om̄is cātus trāspo- situs vel irregula- ris exiens in	
Nota S quod	

	Sfolreut est. 7. vel. 8. tonorū. Ffaut est. 5. vel. 6. tonorum. Elami est. 3. vel. 4. tonorum. Dsolre est. 1. vel. 2. tonorum
Om̄is cantus regu- laris exiens in	

¶ Sequūtur regule ad sciendum melodiam omnium tonorū.

¶ Prima regula cant^o exiens in Dsolre. a re sepe repetēs in acutū
 la. reperiendū sursūm ad fa/ est primi toni. Si vero versat in re/
 pluries sursūm fa eius terciā reuerberans/ est secundi toni.

¶ Secūda. Cant^o exiens in elami/ si verset in mi & sæpe visat sursūm
 fa eius sextam/ est tercii toni/ Si vero sæpius repetat a mi sursūm
 la eius quartam/ est quarti toni.

¶ Tercia. Cant^o exiens in Ffaut/ si ex vt frequēter exiliat in sol/ rur-
 susq; decidat in mi/ iterum reuerberādo sol/ est quinti toni. Si ve-
 ro frequentius a fa sursūm la eius terciā reperiatur/ est sexti toni.

¶ Quarta. Cantus exiens in Gsolreut/ ab vt sæpe exultās in sol re-

uerberād o sursum ad la/ est septimi toni. Si autē ab vt crebrius fa
 repetat/ decidens per quintam ad fa/ est octauī toni. Versus. Pri
 re la. Se re fa. Ter mi fa. Quart que q̄ mi la. Quint fa sol. Sext fa
 la. Sept vt sol. Oct tenet vt fa.

¶ Habetis igīf candidissimi leōres codiculū p̄ interductione
 theorice numeroꝝ necnon musices speculatiue venerabilis boe-
 cij. q̄ si aliquid (vt sepe ffit) fuerit non satis legentiū ad beneuolen-
 ciam deductū. sed contra boni preceptoris officīū elaboratū. pre-
 cor humillime hoc bono animo & citra inuidiā in melius inter-
 pretari. Impressum Cracouiē per Volfgangū De argentina An-
 domini 1514. die 29 Iulij.

